

sibi intimari libenter audiat, ac denique omnia, quæ per ipsum bona gesta sunt, DEO soli adscribat.

CAPUT IV.

De Mortificatione.

OBsecro vos fratres per misericordiam DEI, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, DEO placentem. Rom. 12. Describi potest Mortificatio, quod sit quædam repressio nimie vivacitatis hominis inferioris & appetitûs sensitivi. Distinguitur enim duplex in homine appetitus, *Rationalis* scilicet & *Sensitivus*. Prior vocatur homo

Su-

Superior, novus, interior, ratio, Spiritus, &c. Posterior vero dicitur homo inferior, vetus, exterior, animalis, sive sensualitas. Et quidem ante peccatum Primorum Parentum in homine sensualitas perfectè subdebatur rationi, sicuti ratio, obediebat DEO: at posteaquam Status Innocentiæ amissus fuit, sensualitas cœpit esse rebellis Spiritui sive rectæ rationi; propter quod etiam frequens est inter appetitum rationalem & sensitivum pugna atque dissensio: *Caro enim concupiscit adversus Spiritum, Spiritus autem adversus Carnem, sibi que invicem adversantur Galat. 5.* dum Ratio tendit solùm in bonum honestum,

stum, caro autem fertur in oblectamenta sensuum, nullâ habitâ ratione honestatis, sed solum boni utilis & jucundi. Unde qui carnis desideria sequitur, dicitur *Carnalis*, & secundum carnem vivere, qui verò carnis appetitus refrænât & coërcet, *Spiritalis est*, & Spiritu ambulat, juxta illud *Rom. 8. Debitorum sumus, non carni, ut secundum carnem vivamus: Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini, si autem Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis.* & *Galat. 5. Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. Qui sunt Christi, carnem suam Crucifixerunt cum vitijs & concupiscentijs.*

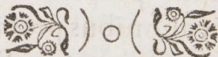
Est

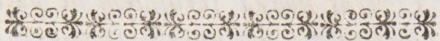
Est autem Mortificatio duplex : *Exterior* una, quæ sensus externos moderatur & cohibet, ne in illicita diffluant. Altera *interior* & perfectior, quæ sensus internos & potentias animæ refrænât, ne imaginationes, cogitatus vel affectus illicitos admittant. Solet enim Mortificatio coërcere intellectum à curiositate, ut rebus inutilibus non intendat : à judicio temerario, ne in aliorum vitam inquiret à Per- tinacia & singularitate, ut à communi sensu non recedat, neque sibi nimium fidat. Voluntatem moderatur Mortificatio, ut se voluntati divinæ & Superiorum promptè subjiciat, ad eorum nutum officia, & quasvis fun-

functiones suscipiat aut deferat, bonum commune suo privato præferat, & seipsam odio Spirituali prosequatur. Memoriam & Phantasiam etiam refrænât mortificatio, ut noxia & inutilia non recolant. Passiones cohibet, ut rectæ rationis limites non transgrediantur, nec eam prævolent, sed illius ductum & imperium sequantur.

Porrò necessaria est Mortificatio animarum Pastori ex triplici Capite: *Primò* ad evitandum salutis propriæ discrimen in tot occasionibus peccatorum; propter quam causam S. Paulus quoque eam sibi adhibendam duxit *1. Cor. 9.* cum ait: *Casti-*

go corpus meum, & in servitutem redigo, ne fortè cum alijs predicaverim, ipse reprobus efficiar. Secundo ad partes officij sui ritè & exactè adimplendas: siquidem plurimæ in functionibus Parochialibus occurrunt difficultates & molestiæ, quæ sine Mortificatione & egregiâ sui victoriâ superari nequaquam possunt. Tertio ad declinanda scandala & offensiones. quæ ex nimia passionum libertate & indulgentiâ sequi consueverunt.

CAPUT V.

De Tentationibus.

Fili accedens ad sevitutem DEI
sta in iustitia & timore, &
prepara animam tuam ad tentatio-
nem. Eccl. 2. Voluit Spiritus
S. his verbis significare, servum
DEI nunquam in hac vitâ
tutum fore à tentationibus.
Quod etiam declarat S. Hiero-
nymus exponens illud, Eccl. 3.
tempus belli & tempus pacis,
dum ait: *quamdiu in presenti
seculo sumus, tempus est belli,
cum autem migraverimus de hoc
seculo, pacis tempus adveniet: in
pace enim factus est locus DEI,* &

Ci-